

**Assegura't
i vola**

18 Febrer 2011 12:02

Diari d'Andorra
diariandorra.ad

Buscar : Cercar...

INICI NACIONAL PARRÒQUIES INTE

RSS

ENTREVISTES | REPORTATGES | LA CONTRA | ENQUES

REPORTATGE DE LA SETMANA

Pares morosos

Mitja: **4.8/10** (17 vots)[Galeria](#)*Cinta Audí - Andorra la Vella - 16/01/2011*

Els problemes per impagament de pensió sovintegen. F.G.

La Marisa té dos fills i una hipoteca pagar. Treballa al servei de neteja d'hotel i amb prou feines el sou arriba a cobrir les despeses bàsiques.

Fa uns nou mesos es va divorciar des de llavors ençà es troba immersa en una batalla legal que ara li sembla inacabable. Poc després de la separació ell va decidir emigrar d'Andorra i instal·lar-se amb la parella actual a Espanya, des d'on s'havia traslladat aquí fa deu anys amb la Marisa per formar aquí una família; just en aquest punt, quan va creu

frontera cap al país veí, es va obrir la porta als entrebancs. Des de fa set mesos ningú de l'entorn l'exmarit en té notícies i el compte bancari de la Marisa (és el nom fictici pel qual s'identifica, ja que prefereix ocultar la seva autèntica identitat) espera amb urgència uns ingressos per una pensió alimentícia que no arriba. Ell s'ha negat a pagar els 725 euros que va dictaminar el batlle en la sentència de divorci i el mecanisme legal per reclamar des del Principat és tan feixuc com lent. I de certa manera, assegura l'afectada, desesperant. "Els primers dos mesos va pagar el que tocava però al tercer van començar els problemes, i ara no hi ha manera de localitzar-lo. L'advocat ha començat el procés per reclamar-ho, però els meus fills i jo necessitem els diners ara; no podem esperar mesos i mesos que la justícia ho resolgui", relata amb una certa angoixa ella, que a més de sufragar els costos d'honoraris dels especialistes per desencallar la qüestió. "Abans confiava

sistema, però després del que ens està passant ja no sé què dir”, lamenta.

El seu cas no és aïllat. El sistema judicial d'Andorra lamentablement topa amb més freqüència d' que voldria amb situacions com les que explica aquesta mare separada i es troba, en certa manera, lligat de mans per fer executar amb rapidesa a l'estranger les sentències que un batlle ha dictat aquí. “Si una persona no paga la pensió i a sobre viu a fora, has d'anar al país on resideix, donar l'adreça exacta i tot plegat, i demanar que aquesta sentència judicial sigui executable a França o Espanya o allà on sigui. No deixen de ser tràmits molt tècnics i llargs. Quan s'enganxa els infractors se'ls fa pagar, però ja ha transcorregut molt temps”, detalla Sophie Bellocq, advocada i tesorera Col·legi d'Advocats. De fet, la situació sol ser tan complexa que no és estrany que, en un cert punt fins i tot els mateixos afectats per un impagament de la pensió decideixin llençar la tovallola. “Ha guanyat aquí el cas a la Justícia no és suficient si l'excònjuge marxa a viure a fora”, afegeix Bellocq. I si en tot aquest entramat hi ha fills pel mig, la complicació encara puja un grau més. En cas que dels membres de la parella trencada visqui a l'estranger i no respecti el règim de visites –i per tant no retorni el menor a Andorra quan toca– s'han d'activar totes les alarmes legals per reclamar-lo. “S'ha de fer una demanda de segrest i hauríem de fer un procediment d'exequàtur per fer que la sentència andorrana tingui validesa a fora, que pot durar tranquil·lament un o dos anys. Tot plegat mol llarg”, exposa l'advocada Adela Nieto. En aquesta mena de situacions, però, l'autoritat competent ha d'actuar d'immediat per garantir que es compleixen els drets dels infants, que són els que ho solen passar més malament. “El problema és que, de vegades, les parelles utilitzen els fills com a moneda de canvi i precisament una de les nostres tasques com a advocats és evitar que passi i pensar en els drets dels menors”, afegeix Nieto.

Vuit anys de dura batalla legal

I a les tramitacions complexes i desesperants, només cal que, per embolicar encara més la troca, el pare o la mare que marxa amb els fills canviï amb una certa freqüència de país. “De tant en tant aquests casos passen”, assegura Bellocq. La lletrada en recorda un d'extrem. El litigi als tribunals va allargar vuit anys: “El meu client es va trobar un dia, en tornar de treballar, la casa buida: hi havia passat durant el dia una empresa de mudances i la dona havia marxat amb els dos fills a França a trobar-se el panorama, ell li va trucar i ella li va comunicar que es volia separar”, relata. A partir d' llavors, ella va demanar la guàrdia i custòdia dels menors i, segons assenyala Bellocq, va denunciar falsament, ser víctima de violència domèstica. “El meu client no va veure els nens durant un any quan finalment hi va haver una resolució, es va establir un dret de visites i tot es va normalitzar, l'exdona va tornar a canviar de país”, diu. La nova destinació va ser Espanya. L'advocada va sol·licitar llavors l'exequàtur però, novament, la mare fugitiva va acollir-se a les associacions de dones maltractades. I tot el reguitzell de demandes va haver de començar de zero. Un altre cop, els nens tenen 12 i 16 anys i s'han passat mitja vida sense veure el pare amb certa assiduitat. Amb vista a aquesta mena de situacions i l'experiència els lletrats avisen: “la gent deixa de pensar que els menors un dia es faran grans i que tot plegat se'ls pot girar en contra”. A més, sempre cal evitar, recorden un altre cop, que els menors visquin situacions de tensió per la mala maror que hi ha entre els pares. “Acudir a la policia ha de ser el darrer recurs”, coincideixen.

Un grapat d'aquestes situacions, al límit, arriben als col·lectius de dones. Les afectades, la majoria de les quals són les mares, hi acudeixen per reclamar ajuda perquè es troben indefenses. Elvira, mediadora social de l'Associació de Dones d'Andorra (ADA), admet que sortosament “no és molt habitual” que ocorrin casos com els que estan vivint actualment persones com la Marisa, encara que diu, de tant atenen noies que s'han quedat soles amb els fills perquè l'home ha fugit del país sense donar cap mena d'explicació. “I no han avisat ni l'advocat ni l'exdona. Tot plegat és llarg, perquè cal que vingui i no es presenten i el problema per cobrar les pensions s'allarga”, assenyala. Geli, com mediadora, ha atès casos que posen els pèls de punta. D'homes que s'han fugat del país però que

abans han fet una visita pel banc per deixar els comptes buits. Això sí, els deutes els deixen a A ra. “Recordo el cas d’una noia amb tres fills, que no tenia ni trenta anys. L’home va marxar a Po i la va deixar penjada i amb el compte buit. Devia la lletra del cotxe, els lloguers... i quan estan a vés i busca’l”, relata. La noia, com passa habitualment amb perfils com el seu, va haver de recó l’ajuda dels serveis socials i va demanar beques per sufragar les despeses d’habitatge i guardar Finalment va optar per tornar a casa, a Portugal, perquè allà tenia el suport familiar que aquí li mancava.

Una de les pors a què s’enfronten alguns pares i mares separats amb fills a càrrec va lligada a le vacances. Perquè els nens van a passar temps amb l’exparella a fora i pateixen perquè no els retornin els infants. “Les dones tenen pànic. Per això és necessari que hi hagi convenis internacionals que donin seguretat”, conclou la mediadora. En breu el Consell General aprovarà projectes de llei que ho resoldran.

UN CONVENI QUE HA D’AGILITAR ELS ENTREBANCS I RESOLDRE LES MANCANCES

Sortosament, no tot el panorama és tan desolador com sembla a primera vista. El Govern ha rat recentment tres convenis internacionals que han d’ajudar a agilitar molt més la tramitació legal i resoldran les mancances i els buits legals per a exigir als pares i mares el compliment de les sentències en tot allò que refereix als fills. Per tant, els qui vulguin esquivar la llei ho tindran força més complicat. Els textos, que responen a una vella reclamació dels agents judicials, van acompanyats de projectes de llei que els desenvolupen i que ja han estat admesos a tràmit parlamentari per la sindicatura.

Els advocats i les associacions de dones celebren els canvis. Per exemple, diuen, el cas del clie que ha estat immers en una batalla legal durant vuit anys hagués estat diferent amb el conveni p mig. “Si hi hagués hagut aquest text, s’hagués complert el procediment des del principi”, coment Bellocq. “Amb el conveni, si hi ha problemes per segrest de menors, em presento a la Batllia am sentència an-dorrana i el text s’ha de fer complir on sigui”, destaca Nieto. “Ens sembla molt bé q se signin aquests acords internacionals, que són necessaris, perquè almenys ajudarà a evitar qu casos arribin a l’extrem”, declaren els col·lectius de dones.

Però quins avantatges presenta el nou text normatiu?

1 Exequaturs de decisions accelerats

El projecte de llei integra uns procediments d’exequàtur de decisions accelerats per donar una resposta “immediata i eficaç” en cada cas.

2 Sentències harmonitzades

Els canvis també serviran per harmonitzar el procés d’execució de sentències andorranes amb e veredictes estrangers pronunciats en matèria de pensions compensatòries.

3 No més de trenta dies de procés

El batlle podrà dictar una resolució de viva veu per accelerar un procés d’execució de sentència, no es podrà allargar més de trenta dies, segons exposa el text.

4 Diners consignats a la Batllia

En cas de deutes de la pensió, el deutor a qui se li ordeni pagar i no hi estigui d’acord haurà de consignar abans els diners que deu a la Batllia si vol recórrer. Si no, el recurs ni tan sols se li admetrà.

5Vint dies per resoldre un segrest

Si el pare o la mare reten il·legalment el menor, el batlle disposarà d'un termini de vint dies natur a comptar de la data de la denúncia de l'altre progenitor, per resoldre la qüestió. Té 24 hores per instar la part incomplidora a presentar-se davant seu. I aquesta, dos dies fer fer-ho.

Compartir:

4 comentaris

Dimarts, 15 de Febrer de 2011 18:47 | Enviat per [Escriu el teu nom...](#)

[Link del comentari](#)

Hi els pares que paguen pensions sense poder veure els seus fills perquè les mares els hi han impedit? Quants anys has d'estar pagant pensions i el mateix curs a un fill que ja ha suspes ni se sap les vegades? A veure quan fan lleis i convenis per evitar aquests abusos.

Dimarts, 15 de Febrer de 2011 11:02 | Enviat per [Sandra](#)

[Link del comentari](#)

Em trobo en la mateixa situació que Marisa. Amb dos fills i sense rebre cap pensió alimentària. Ell viu Andorra. Fa molt de temps que reclamo la pensió, però tot va molt lent. Es vergonyós...

Dimarts, 18 de Gener de 2011 10:35 | Enviat per [Elisabeth](#)

[Link del comentari](#)

Entre lo que diu el article i la realitat quotidiana hi ha un abims enorme

Dilluns, 17 de Gener de 2011 21:05 | Enviat per [Escriu el teu nom...](#)

[Link del comentari](#)

padres morosos hay muchos , el padre de mi hijo no paga la pension hace 8 años y vive en andorra no fuera y no le pasa nada segun dicen no lo encuentran da pena

Afegir comentari

Escriu aquí el teu comentari...

Nom

E-mail

Escriu el teu e-mail...

URL (opcional)

Escriu l'adreça del teu lloc web...

Enviar comentari

[TORNAR](#)

